

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Krusové -

Pařížská pře V. A. Kravčenka. Odpověď francouzské kulturní obce na vydání knihy „vysokého sovětského funkcionáře“ V. A. Kravčenka *Zvolil jsem svobodu!* (1947-1949).

Bakalářskou práci Kateřiny Krusové uvádí úvaha Tonyho Judta nad skutečností, že část francouzských intelektuálů po druhé světové válce podporovala komunismus, ačkoliv znala informace o brutalitě sovětského režimu. Krusová chce k diskusi na toto téma přispět zprávou o francouzské odpovědi na pařížské vydání pamětí Viktora Andrejeviče Kravčenka, sovětského funkcionáře, který se v roce 1944 rozhodl emigrovat. Z podtitulu práce Krusové plyne, že jí jde o reakci kulturní složky francouzské společnosti. Zabývá se však převážně pouze jediným názorovým zdrojem: pro-komunistickým týdeníkem *Les Lettres françaises*. Zvolené prameny tak bohužel spektrum úvah francouzského kulturního prostředí o pamětech Kravčenka neumožňují popsat.

Krusová se ve své práci místo myšlenkám francouzských kulturních představitelů věnuje přípravě obhajoby a obžaloby k procesu. Systematicky sleduje, jak se s jejich argumenty a protikladnými tvrzeními několika desítek svědků vyrovnala francouzská justice. Autorka správně zaznamenala, že obě strany sledovaly za samotným předmětem sporu politické cíle a snažily se francouzské soudce přimět k veřejnému přijetí či odmítnutí praktik stalinismu.

Z formálního hlediska práci zatěžují chybějící nebo neúplné odkazy na použité zdroje, z věcného zřetel je problematické spoléhání autorky pouze na jeden pramen – snad nejcitelněji při psaní Kravčenkova životopisu a při sčítání obětí stalinismu.

Celkově proto bakalářskou práci K. Krusové hodnotím jako **velmi dobrou až dobrou**.